

10

DAVIDIS PVERI
MILITIS INVICTISSIMI
TRIUMPHVS GLORIOSISSIMVS: IN
Christianorum à Scythico passim latrone, alijsq; ho-
stibus Ecclesiæ immanissimis undiq; miserè pressorum consola-
tionem ex decimo septimo capite primi libri Regum de-
sumptus, Heroico carmine breuiter red-
ditus, & humilimè con-
secratus

SERENISSIMIS ILLVSTRISSI-
misq; Principibus ac Dominis, D. FRIDERICO
GVILIELMO, Saxonicarum Provinciarum Se-
ptemviralium & heredis Electoralis Tutori & Ad-
ministratori, & D. IOANNI, Fratribus Germa-
nis, Saxonie Ducibus, Landgravijs Thuringia &
Marchionibus Misnie, Principibus Chri-
stianissimis, Musarumq; Mecœna-
tibus optimis.

AUTHOR

Iano Heinricho Schrötero de Gustrow, Megapolitano,
Equite, & P. L. Casareo.

DAVIDIS PVERI

MILITIS INVICTISSIMI

RELYMPVS G. O. R. I. O. S. K. M. V. I. N.

Georgio monacho...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

SERENISSIMIS
ILLVSTRISSIMISQVE
PRINCIPIBUS AC DOMINIS, D.
FRIDERIGO GVILIELMO, SAXONICA-
rum Provinciarum Septemviralium Tutori & Admini-
stratori, & D. IOANNI, Fratribus Germanis, Saxo-
niæ Ducibus, Landgravijs Thuringiæ & Marchioni-
bus Misniæ, Principibus & Patriæ Patribus
Christianissimis, Musarumq; Meeœ-
natibus longé optimis
Autor

S. P. D.

Dvm nostras Scythicus miseranda cæde Tyrannus,
Dira Philistarum ceu gens olim oppida Iudæ,
Vndiq; di vexat terras, Christumq; piosq;
Christicolas, quotquot fert ætas nostra, cruentis
Tormentis, gladio, flammis, mortisq; timore,
E toto cupiens sine causa pellere mûdo:
Quod dudum clamant tot regna, tot oppida, dira
Cæde madentia adhuc, bellisq; exhausta nefandis:
Hæc quæ iusta feri Goliathis fata Gigantis,
Davidisq; canunt celebrem super hoste triumphum,
Non bene culta quidem, sed non indigna labore,
Carmina Christicolis vt sint solatia pressis,
Imparibus cecini numeris, quæ, motus amico
Admonitu Phœbi, vobis, duo maxima REGNI
Lumina GERMANI, duo non mortalia GENTIS
Sidera SAXONICAE, Patriæq; PATRESq; DVCESq;
Splendore illustres, tibi Dux FRIDERICE VILHELME,
SAXONIS ENSIFERI qui nunc regis arva fideli
Ac patria TVTOR Pietate: tibiq; IOANNES
Inclyte, GERMANI FRATRES, Virtutibus ambo,

A 2

Ambo

*Ambo pares animis, ambo praelustribus ausis,
Quorum AVVS illustis, PATRVVSq; FRIDERICVS iverq;
Magnanimusq; PARENS, GVLIELMVS ad astra receptus,
Sæpius, ut constat, cæli mandata secuti,
Pro Christo, Patria, pro Relligionis honore
Sustinuere graues non fracto corde labores;
Et qui nunc ipsi, sceptro patria atua regentes,
Iustitiam, Pacem, Pietatem, Relligionem,
Non modo sub vestris passim defenditis oris,
Verum etiam, veluti fas est, Germanidos oræ
Commoda, resq; omnes, vita discrimine, prompto
Pectore, consilijs, opibus, concordibus armis
Provebitis, nostris ut finibus hoste remoto
Cum socijs, natis, domibusq; agrisq; bonisq;
In patrijs tuti possimus viuere terris,
Dedico. Vos vestri capietis dona Scrõteri
Pacato vultu: Et quoquo magis impia diro
Ab nimis & nimis infelix Bellona flagello,
Threyciusq; simul prædo per Pannonis arva
Ense furit rigido, crudeli immanis hiatu,
Tantò maiori nixu, maioribus armis,
Maioriq; fide pro Pace subite labores,
Custodes Patriæ vigilesq; Patresq; fideles,
Ut tandem supera diuûm vescamini in aula
Ambrosijs saturati epulis & Nectare dulci.*

Serenitatis vestræ

Humilimus Clientulus

*Ianus Heinricus Scrõterus de Gustrow,
Megapolitanus, Eques, & P. L. Casareus.*

DAVIDIS PVERI, MILITIS

invictissimi Triumphus, Heroico carmine
redditus.

Vistua prætereat præconia splendida David,
Maxima Iessææ lux stirpis & inclyte gentis
Iudææ Ductor; tua quis bella, horrida bella,
Atq; tuas dextro commissas omine pugnas
Efferat haud linguis lætis, meritaq; revoluat
Laude, quibus primo teneræ sub flore juventæ,
Pastor adhuc ovium, funda baculoq; superbus,
In Procerum, in pavidæ Regis, timidiq; manipuli
Conspectu monstrum horrendum, crudelibus ausis
Ingentem Goliath vasta se mole moventem,
Et contemptorem Domini Sebaothis acerbum,
Stravisti gladio sine forti & fortibus armis?

Dira Philistarum gens, summo inimica Tonanti,
Efferæ gens, ingens ferroq; armisq; cruentis,
Bella ciens, diris Iudææ sobolem impetit ausis,
Ac alias alio densat super agmine turmas,
Dilectam superis Abrami è sanguine gentem
Invisis cupiens armis expellere mundo.

Et nunc fas passim miscens impune nefasq;
Ac stragē exercens horrendam, ac omnia complens
Cæde, Philistarum Mavortis ad atra paratus
Bella Sochetæis campis exercitus ibat,
Quando equitum turma cinctus peditumq; caterva

Ciffides Saulus, Iudææ splendidus oræ
Rex, in tutelam populi patriæq̄ salutem
Arma movens hostes contra se Marte parabat.

Vt vero Ifacidæ rectori gentis & ipsis
Militiæ Ducibus diuino numine fretis
Mens erat in planos Mavorum educere campos,
Instructa q̄ acie adversis occurrere signis
Hostibus, & valida causam decernere dextra;
Ecce Philistarum é castris (timor occupat artus,
Dum recito) monstrum horrendum sex amplius vlnas
Longum, terribilem galeam cristisq̄ mi. antem,
Ancipitem gladium, lorica ex ære rigentem,
Hastæq̄ & clypei vix enarrabile pondus
In manibus gestans, vasta se mole mouebat;
Nomen ei Goliath, Sicala sub rupe putasses
Quem natum, aut stygia primum de gente Cyclosum,
Istè vbi Iudæos habitus Ebræa q̄ cernit
Agmina, paulatim furibundos lumine torvo
Continuit gressus, & acerba voce Tonantis
In legem, in Cœlum, in Superos convitia jactans,
Israëlem exagitat, verbisq̄ illudit amaris.
Ignavi dicit, precibus qui tela paratis,
Invictumq̄ Deum, cui fidentis, esse putatis;
Numen ubi vestrum, validi quod tela Gigantis
Emissa excutiet, ne corpora perdere vestra
Et nigras possint cum sanguine mittere ad vmbra?

Non vanis opus est precibus, sed pectore forti,

Fortibus

Fortibus & dextris : cum forti prælia gente
Committenda etenim vobis ; victoriæ inani
Spe captus, donis cumulans altaria, deses
Militat in templis ; armis Mauortibus aptos
Esse viros acres decet : En mea dextera Numen
Est mihi præcipuum ; mihi virtus, tendere, quo me
Ardor agit, cupidæq̄ ferunt in commoda mentes :
Non vester Deus aut me Numina ficta movebunt :
Commoditas sed enim quo me mea fertq̄ voluntas,
Huc sequor ; hic vitæ finisq̄ & terminus esto.

Hæc ergo, ô timidi, nostræ conamina mentis
Accipite, & memores subtus præcordia vestra
Condite : Si bellum finire, & pellere fortem
Mauortis sobolem vestra de sede Philistam
Vestrum aliquis demens desiderat, expetit, optat,
Fortibus is mecum iam iam concurrere signis
Accingat sese subitò, sistatq̄ morari :
Tunc facilè, quantum rigidis quis possit in armis,
Experiemur ; & an toties in vota vocatus
Ille Deus vester, cui subdita cuncta putatis,
An mea tela iuvent, invicta q̄ dextera bello :
Si quis enim vestrum (verbis vos credite nostris)
Me domito vitam hanc fuso cum sanguine sternet,
Ille Philistæas nullo renuente phalanges
Captivas secum ducet (reliqua arma quiescent)
Iudæum vero mea si bibet hasta cruorem
Vos sceptro amisso Dominis parere Philistis

Discetis

Discetis, lentis qui nunc confiditis arvis.

Talia dicta Cyclops tumida dum voce recenset,
Horrendumq; simul crudelibus intonat armis;
Dat gemitum tellus, Regisq; perambulat ima
Ossa tremor, reliqui fugiunt, & tuta requirunt
Iudæi pauidi; nec quisquam ex agmine tanto
Audet adire virum, fortemq; obtendere dextram,
Rex licet egregiæ spondet connubia natæ
Victori, & largos pugnae proponit honores.

Ecce sed Isacidum Deus alti conditor orbis,
Qui res humanas, hominum qui vindicat acta
Arbiter, hæc tumidi conamina dira Gigantis
Observans animo memori, ridensq; tenellum
Isai Gnatum, charos qui visere fratres
Venerat, adversus Cyclopem in prælia sæua
Excitat; & puero nunquam fera bella secuto
Indomitas stimulis haud mollibus inijcit iras.

Cumq; iterum valido confisus robore Cyclops
Prodiit, atroci lingua Regemq; Deumq;
Et pauidos dira Iudæos voce laceffens;
Non tulit ulterius conuitia talia monstri
Vsq; adeo horrendi generoso pectore David,
Illico quin iustam Iuvenis commotus ad iram
Ingemuit graviter, fortiq; has ore loquelas
Edidit: O nunquam dolituri, ô semper inertes,
Quis metus, Abramidæ? quæ tanta ignavia vestris
Pectoribus venit? Domino sic fiditis; & sic

Vestra

Vestra salus uno Sebaothe in vindice pender?
Turpia blasphemi mendacia probra Cyclopis
In Dominum, Legem, Regem, in nos auribus æquis
Anne hausisse etiam toties decet? Ipse Giganti
Obijciam hanc animam; Summi pro laude Tonantis
Dura pati justum est, sedeant, spectentq; manipuli
Atq; Duces pavidi; Cœli protectus ab arce
Victor ovans redeam: Viuit, quitanta pericla,
Instantemq; potest à me depellere mortem.

Et memini, & semper memori sub corde tenebo,
Cum nuperrugiens Leo, cum villosus & Vrsus,
Me pastore gregis teneri patria arua petebant;
Insidias nostris ovibus tendebat uterq;
Immaniq; famis rabie frendebat uterq;
Nec mora, quin suadente fame, suadente furore
Indomito, geminos latitantes vepribus, cheu,
Dispersis reliquis, laniabant dentibus agnos.
Hæc postquam fuerant oculis visa omnia nostris,
Insolitas nobis ad fortia prælia vires
Addebat iustus dolor. Ergo per omnia sylvæ,
Omnia per terræ loca forti corde secutus,
Invado horrendas rictu, auxilioq; Tonantis
Sterno feras, stratas lanio; iustaq;, reportans
A rigidis prædam, pœnas cum sanguine polco.

Spargitur hic subitò ludæa per oppida rumor,
Fando etiam timidas Sauli defertur ad aures,
Ille alacres Iuvenis motus & fortia bello

B

Pectora

ra

Pectora demirans, Davidem in castra vocari
Imperat; ac oculos paulum tellure moratos,
Aspiciens Iuuenem, tollit; multumque gemiscens,
Effusis largè lacrymis sic ora resoluit.
O generose puer, Iesæo semine crete,
Quantum animo superas, tantò magis ipse salubre
Arbitror esse tuis cœptis, tibi pectore fido
Consulere; ac omnem metuendum exponere casum:
Respice res bello varias, mentemque ferocem
Reprime; militiæ nescis tolerare labores:
Num Puerò summam belli; num credere castra
Expetit, ut Patriæ damnum commune refellat?
Et nos tela, Puer, ferrumque haud debile dextra
Spargimus, & nostro sequitur de vulnere sanguis;
Non tamen instantem Cyclopa, & dira minantem
Imperio & capiti nostro, Patriæque, duello
Audemus, quamuis sat iusto inuadere, mœsto
Volentes animo fera corpora & arma Gigantis.

Hæc Rex: Cui placido respondet pectore David
In medio Procerum aspectu: Ne me, inclyte, ne me
Tristibus his quæso lacrymis, neue omine acerbo
Prosequere in duri certamina Martis euntem,
O Rex: Viuit adhuc, qui me de fauce Leonis
Ac Vrsi eripuit, viresque animumque ministrans,
Is dabit, ut tumidi conamina dira Gigantis
Per me dispereant hodie; crudeleque membris
Horrendis caput auulsum, sine voce, sine alto

Sensu

Sensu ad te me me victore feretur, & omnes
Cognoscant populi, non esse potentiorum
Abramidum Domino Iehoua, qui sua nunquam
Membra, suum populum rebus reliquit in arctis.

Talia dicentem percussa mente tuentur
Iudæi Iuuenem, in primis vero Induperator,
Sic fari incipiens: Non hæc sine Numine certo
Aut sine consilio Domini stellantis Olympi
Eueniunt: O flos Iudæ date sidere ab alto
Subsidium Israël firmum; Puer in clypeo, justus
Quem dolor & summi vindicta Tonantis in hostem
Fert dirum, egredere, & Cæli defende supremi
Auxilio nos & patriam; & victricia pressis
Signa refer populis: Sese simul exiit ense
Ac clypeo aurato; quem mox Iuuenilibus aptat
Davidis manibus, puerum Mauortibus armis
Et galea tectum ad crudelia prælia mittens.

Vix à conspectu Regis loca tuta tenebat
Camporum David, graviora ut viribus arma,
Quæ genua impediunt gressumq; onerosa recusant,
Sensit cautus: Mora nec, quin dura revolvens
Cœpta, suas repetit vestes. Nil viribus, inquit,
Nil armis agitur grauib; ne fidite dextra
Iudæi; Domino fiat victoria laudi
Supremo. Hæc dicens, lectis è flumine saxis
Prouidus instruxit fundam, qua Numinis alti
Auxilio tutus valido super hoste triumphum

Duceret; ac iterum, nullo percussa timore
Corda gerens, miles campo se credit aperto.
Ast puerum cernens immani corpore Cyclops,
Hæret in obtutu baculi fundæq; minacis;
Concutiensq; caput, rigido de pectore dicta
Talia fundit atrox: Tune es, dic, iste Redemptor
Strenuus Isacidum, qui sese opponere nostræ
Audebit dextræ, natumq; ad bella Gigantem
Vincere, & indomitos armis patrio orbe Philistas
Eijcere? ô puerum confidentissime, quænam
Quæ rabies, vel quis furor est, sibi quærere mortem
Horrendam bellis, & sese opponere inermi
Dextra fulminibus Martisq;, mihiq;, resistunt
Cui nulla arma uirum, quamuis fortissima, & ipso
Ingenti superum sint facta labore Deorum?
Quid struis? aut quo te raptat tam dira cupido?
Mene canem reris, saxi qui concidat ictu,
Territus aut baculo fugiat, malesane? tuorum
Dedecus ô proauum; populi ô vanissima Ebraei
Spes; celer hinc abeas, vel te mox putre cadauer
Efficiam, alitibus syluæ brutisq; rapinam.

Talia dicenti verbis respondet amicis
Bellator David: Tu prælia Martis iniqua
Intrasti cinctus gladio & minitantibus armis:
Ast ego Iehouæ protectus Numine, nudus
Atq; puer venio, miles resonantia saxa
Apportans: Dira populum tu voce laceassis

Inuicti

Inuicti Domini, cui seruit machina Cœli,
Ac illum patrijs demens expellere tectis
Aggrederis: Tumido tibi nunc en ultima tanti
Meta furoris adest, alijs paradigma sub æuum
Venturum missura, Deum me temnere frustra
Fas sit, & illius sanctæ maledicere genti:
Nam pueri stratus dextra Goliathe peribis,
Auulsumq̃ humeris caput, & sine nomine corpus
Præda erit alitibus; dura tunc stirpe Philista
Infelix primum fugiet; tunc multa tuorum
Corpora sternentur ferro, lauet improba teter
Ora cruor, totus quo possit cernere Mundus,
Non hæc humana virtute nec esse feroce
Mente peracta, Dei sed dextra, qui sine ferro
Victorem puerum meme hæc ad prælia misit.

Hæc postquam impatiens iræ perceperat, altum
Flammato Cyclops spirat sub corde furorem,
Et puerum accedens propius, vidensq̃ seueros
Davidis vultus, mentemq̃ in utrunq̃ paratam,
Viuere siue mori, vagina liberat ensem
Atrocem, & cœli tectum munimine, acuto
Efferus inuadit ferro, ac frendente cruentam
Dente iram monstrans, viresq̃ in corpore tanto
Exercens omnes, hostili pectore dira
Fata parat Iuueni, mortemq̃ minatur acerbam.

Sed Deus ut justam posset cum sanguine pœnam
Sumere ab hoste fero, justissimus arbiter acres

Vindictæ stimulos juvenis sub pectora mittit.
Fundam ergo adducta circum caput egit habena
David, & emisso, quo vellet vincere, saxo
Cyclopiæ mediam gemina inter tempora frontem
Percutiens, proprijs confisum viribus hostem
Numinis auxilio sternit; crudelia membra
Horrendum prostrata sonant; lætatur Olympus,
Et populi Abramidum gaudent; jacet ille, furitq̃
Semianimis, cui mox victor proprio ense superbum
Et pridem patriæ infestum summoq̃ Tonanti
Inuisum caput auellit, truncumq̃ sine omni,
Quod meruit fastus, relinquit honore cadauer,
Abramidis pacem populis, Regiq̃ salutem,
Et patriæ afflictæ victricia signa reportans.

Talia dum cernunt turbata mente Philistæ,
Præcipiti dant terga fugæ, quos Saulus & omnis
Insequitur properè miles, sternitq̃, metitq̃
Obuia quæq̃: Deus tantis non obfuit aulis.

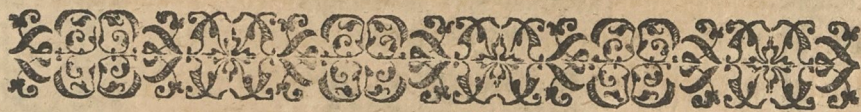
Cumq̃ hæc ingenti volitans prænuntia motu
Fama ruit, lætisq̃ urbes clamoribus implet
Iudæas, trepidos iam terga dedisse Philistas,
Et celerem tentasse fugam, statione relicta,
Ecce omnis turba ad portas effusa ruebat
Matres atq̃ viri, pueri, teneræq̃ puellæ,
Plaudentesq̃ suas vocum ad discrimina linguas
Soluebant, toto grates de pectore agentes
Inuicto fortiq̃ Deo, turgenti Regum

Colla

Colla superborum qui vindex calcat ; & omnem
Virtutem, humano quæ pugnat acumines perdit.
Post Puerum laudant, tanto super hoste Triumphum
Qui tulit, & Domino rebus confidit in arctis.

Quisquis es, iniusto Domini qui Marte fatigas
Sacratos, tu, iudusq; tuis spem ponis in ausis,
Injicito frenum sceleri, paradigmate tanti
Gathidæ doctus, ne teq; tuosq; cruento
Expositos damno perdas : Concede Tonanti,
Et concede Deo : Stulta est audacia, quæ nil
Cum valeat, superos contra se armauerit orbes :
Nam caret euentu facili furor ; impia nec spes
Viuit læta diu ; vindex malefacta rependit
Et benefacta Deus, summi regnator Olympi,
Quo sine nulla salus, sine quo victoria nulla.

F I N I S.

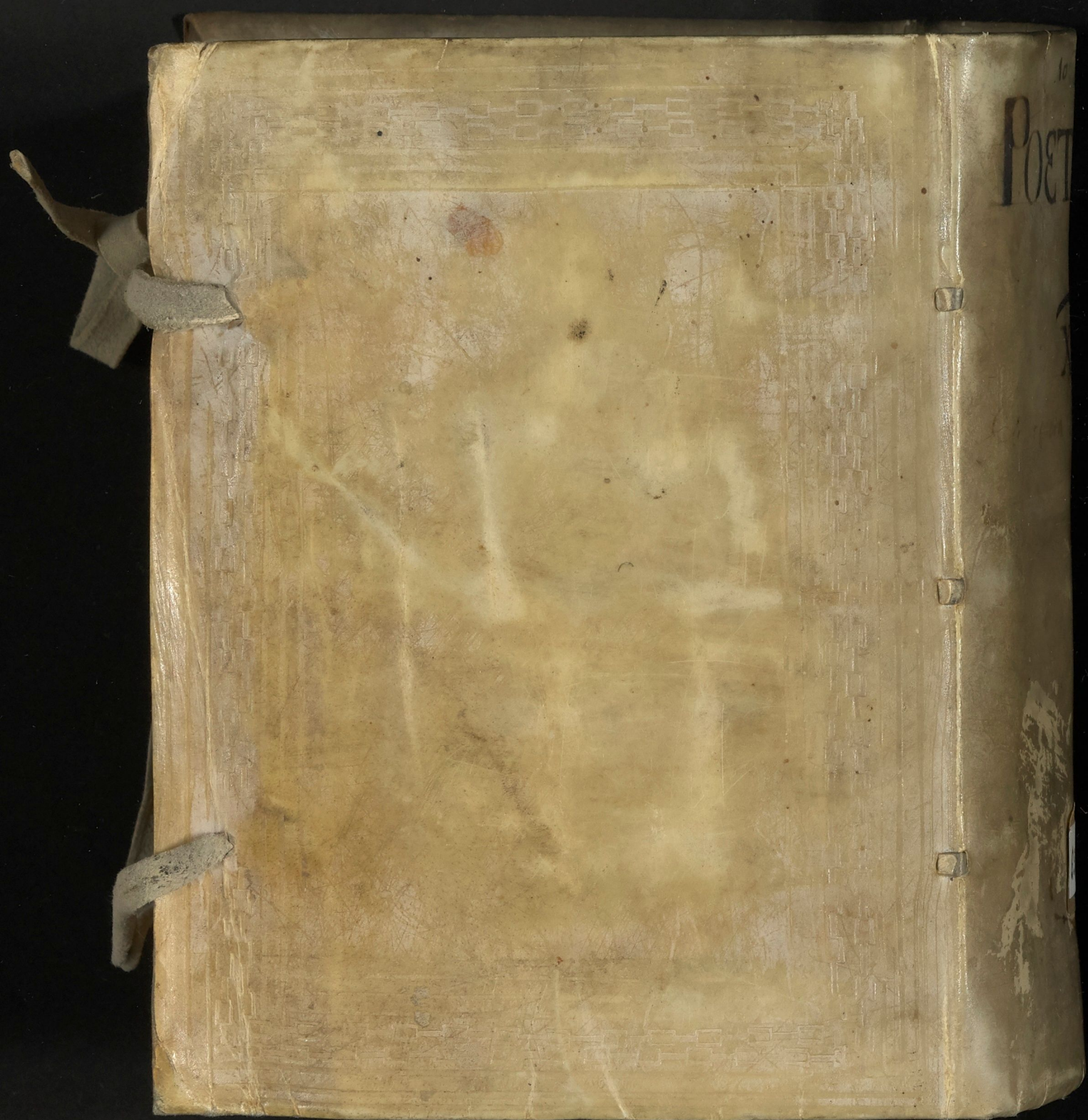
Lipsiæ, Zacharias Berwald excudebat,

Anno 1594.

VDIG
PICA

10

DAVIDIS PVERI
MILITIS INVICTISSIMI
TRIUMPHVS GLORIOSISSIMVS: IN
Christianorum à Scythico passim latrone, alijsq; ho-
stibus Ecclesiæ immanissimis undiq; miserè pressorum consola-
tionem ex decimo septimo capite primi libri Regum de-
sumptus, Heroico carmine breuiter red-
ditus, & humilimè con-
secratus

SERENISSIMIS ILLVSTRISSI-
misq; Principibus ac Dominis, D. FRIDERICO
GVILIELMO, Saxonicarum Provinciarum Se-
ptemviralium & hæredis Electoralis Tutori & Ad-
ministratori, & D. IOANNI, Fratribus Germa-
nis, Saxonie Ducibus, Landgravijs Thuringiæ &

Equite, & P. L. Casareo.